

Arrest

nr. 127 296 van 22 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. BUELENS, loco advocaat B. DE SCHRIJVER, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 8 november 2010 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 30 januari 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutaneese nationaliteit te beschikken, tot de Nepaleessprekende bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het distric Samchi (Samtse) in zuid-Bhutan.

Toen u vijf jaar oud was (° 1982) verliet uw oom met u Bhutan. Uw ouders, actieve leden van de "Bhutan People's Party" (BPP), waren immers in 1986 gearresteerd gedurende "de beweging." Uw oom nam u eerst mee naar Ramite in Bhutan en in 1987 trok hij met u via Darjeeling in India naar Nepal.

Hij ging met u naar Butwal in Nepal waar jullie als huishoudkrachten aan de slag konden bij de eigenaar van "Gita Rice Mill". Jullie woonden daar in. Toen u elf jaar oud was liet uw oom u daar achter. U bleef er werken. In 1999 liep u daar weg omdat de zoon van de eigenaar u probeerde te misbruiken. U vluchtte naar Jhapa in Nepal. Daar ontmoette u uw huidige partner, GC (S.) (o.v. 6.718.793). Samen trokken jullie naar Waling Syangja om er te werken in de wegconstructie. U huwde daar traditioneel met hem. Jullie verbleven daar tot 2002. Dan trokken jullie naar Darjeeling in India. Jullie reisden vervolgens op en neer tussen Darjeeling en Lalitpur in Nepal. In 2008 arresteerde de politie jullie in Mumbai wegens aanslagen in de stad en wegens de activiteiten van de "Gorkhaland"-beweging. De politie hield jullie drie dagen vast. Jullie werkgever kon jullie vrij krijgen met de belofte dat jullie India zouden verlaten. Jullie trokken terug naar Lalitpur in Nepal.

Omdat jullie in Nepal geen documenten hadden en daardoor voortdurend problemen kenden met de politie die jullie arresteerde, sloeg en geld aftroegelde, besloten jullie Nepal te verlaten.

Begin november 2010 trokken jullie per bus naar New Delhi in India. Op 7 november 2010 namen jullie het vliegtuig in New Delhi. Met een transit in een u onbekende plaats vlogen jullie naar Parijs, Frankrijk. Dan stopte de smokkelaar jullie in een taxi naar België. Op 8 november 2010 vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legde u medische documenten neer.

B. Motivering

Over de door u aangehaalde medische problemen, gestaafd door de medische attesten die u voorlegde, merk ik op dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 76bis van de Vreemdelingenwet, ingevoegd door artikel 363 van de Wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I)(1) dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag van machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9, eerste en derde lid, van de wet van 15 december 1980.

Na het gehoor door het CGVS stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. Uw herkomst uit Bhutan als Nepalees sprekende en daarmee uw beweerdde Bhutanese nationaliteit zijn immers ongeloofwaardig en dit om verscheidene redenen.

Ten eerste, gevraagd of u nog verwanten had in Nepal antwoordde u ontkennend. U verklaarde dat u soms naar de vluchtelingenkampen voor Bhutanese vluchtelingen ging in Nepal om het uit te zoeken. Gevraagd naar welke kampen u ging, moest u echter het antwoord schuldig blijven. U verklaarde ook dat u daarvoor naar het VN-kantoor ging in Kathmandu. Gevraagd waar dat VN-kantoor is gesitueerd in Kathmandu moest u eveneens het antwoord schuldig blijven. U legt ook geen enkel begin van bewijs neer dat u daarvoor naar deze kampen en naar het VN-kantoor bent geweest. U hebt ook geen andere stappen gezet om u te informeren of u verwanten had in deze kampen of ergens anders in Nepal. U kon ook niet aangeven of u nog verwanten hebt in Bhutan en u hebt zich daarover ook niet geïnformeerd. U verklaarde daarover dat uw oom dat probeerde maar kon niet aangeven met wie hij daarvoor contact had in Bhutan behalve dan dat hij misschien een leider telefoneerde (CGVS pp. 3- 4). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier heeft echter iedere Bhutanese vluchteling verwanten of kennissen die in deze kampen verblijven (of hebben verbleven) en zijn de Bhutanese vluchtelingen constant in contact met verwanten en vrienden in Bhutan.

Ten tweede verklaarde u Bhutan te hebben verlaten toen u vijf jaar oud (° 1982) was omdat uw ouders die heel actief waren voor de BPP tijdens "de beweging" waren gearresteerd (CGVS pp. 5, 9). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier was de BPP toen nog niet gesticht en vond "de beweging" waarnaar u daarvoor verwees pas plaats lang nadat u Bhutan had verlaten. De redenen waarom u Bhutan hebt verlaten situeren zich dus na uw vertrek uit Bhutan. U heeft zich ook nooit

geïnformeerd over wat de rol en activiteiten van uw ouders zouden zijn geweest bij de BPP. U verwees daarover louter opnieuw naar uw oom die telefoneerde naar de leiders, zelf hebt u daarvoor niets ondernomen (CGVS p. 9).

Ten derde kon u amper aangeven hoe de Nepaleessprekende bevolking in Bhutan zich onderscheidt van de andere Bhutanen. U kon daar enkel over zeggen dat hun taal, religie, cultuur, kledij en religie anders zijn maar u kon dat niet verder toelichten behalve dan dat de (vrouwen onder) de Nepaleessprekende bevolking een sari dragen en de Bhutanen een soort "bloes" dragen. U hebt zich over deze verschillen ook nooit verder geïnformeerd (CGVS pp. 7-8). Tot welke bevolkingsgroep u behoorde in Bhutan kon u niet aangeven. Gevraagd naar welke andere bevolkingsgroepen er bestaan in Bhutan kon u enkel verwijzen naar de boeddhistische religie. Evenmin wist u welke de heersende bevolkingsgroep was en is in Bhutan. U hebt zich over deze zaken nooit verder geïnformeerd (CGVS pp. 2-3).

Ten vierde kon u de problemen van de Nepaleessprekende bevolking die aanleiding gaven tot de exodus uit Bhutan amper toelichten. U verklaarde daarover dat de Lhotshampa's hun religie en kledij opdrongen. Gevraagd naar wat Lhotshampa's waren verklaarde u een etnische groep. Gevraagd welke etnische groep antwoordde u dan dat het de naam van een plaats is. Dan verklaarde u dat het de Bhutanen zijn die deze maatregelen oplegden aan de Nepaleessprekenden in Bhutan. Tot slot verklaarde u dat "Lhotshalampa de woonplaats is van de Nepalees sprekende Bhutanezen. Voordien had u verklaard niet te weten hoe de Nepaleessprekende bevolking in Bhutan wordt genoemd (CGVS pp. 2, 8). Gevraagd of u iets meer wist over de problemen verwees u opnieuw naar de BPP maar verder kon u deze problemen niet toelichten. Gevraagd wanneer de Nepaleessprekende bevolking vluchtte uit Bhutan of het land werd uitgezet, verwees u opnieuw naar "de beweging" van 1986 en 1987, die zoals al aangehaald plaatsvond lang nadat u Bhutan had verlaten (CGVS p. 8). Verder kon u enkel heel algemeen aanhalen dat de huizen van de Nepaleessprekende bevolking in brand werden gestoken, mensen werden uitgewezen, gedwongen werden hun vingerafdrukken te zetten en werden verkracht. U heeft zich over deze zaken ook nooit verder geïnformeerd (CGVS p. 8).

Gevraagd naar de namen van activisten voor de zaak van de Bhutanese vluchtelingen gaf u de naam van Tek Nath Rizal op maar behalve dat hij van het district Chirang is en vocht voor de Nepaleessprekende bevolking wist u niets over hem (CGVS p. 9).

Verder legde u ongeloofwaardige verklaringen af over uw reisdocumenten. U verklaarde dat u van Nepal naar India ging en in New Delhi het vliegtuig naam en met een transit in een u onbekende plaats naar Parijs, Frankrijk, vloog. U verklaarde dat jullie gebruik maakten van Nepalese paspoorten op naam van (K.C.) en (S.C.). Gevraagd naar de geboortedatum vermeld in het paspoort van (S.C.), het paspoort waarmee u zou hebben gereisd, moest u het antwoord schuldig blijven. U wist niet of er een visum in was aangebracht en of er oudere visa in het paspoort stonden. Gezien het grote risico op persoonlijke controle tijdens de reis en tijdens het inreizen van de Schengenzone is het niet aannemelijk dat de smokkelaar u niet beter op de hoogte zou hebben gebracht van de gegevens in uw reisdocumenten. Het is ook heel bevreemdend dat de smokkelaar u wel de geboorteplaats vermeld in het paspoort zou hebben aangegeven maar niet de rest van de informatie (CGVS p. 7). Het risico voor zowel u als de smokkelaar op ontmaskering is dan immers zeer reëel. U legt ook geen enkel begin van bewijs neer over uw resiweg en –data. Dit laat het CGVS toe op een gerede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke documenten bent gereisd en dat u deze documenten achterhoudt teneinde voor de Belgische autoriteiten uw werkelijke identiteit, nationaliteit en reisweg en –data te verhullen. U tracht zodoende de asielinstanties te verhinderen een reëel zicht te krijgen op uw werkelijke situatie.

Ik aanvaard dat een asielzoeker die op heel jonge leeftijd zijn land van herkomst heeft verlaten geen uitgebreide kennis kan hebben van zijn land van herkomst. Echter, van een asielzoekster die omwille van haar etnische achtergrond en omdat haar ouders werden vervolgd op politiek-etnische gronden haar land van herkomst moest verlaten, kan ik redelijkerwijs verwachten dat zij zich enigszins op de hoogte stelt over haar etnische achtergrond, de problemen van de etnische groep waartoe zij beweert te behoren, over de politieke activiteiten van haar ouders en over wat er met die ouders zou zijn gebeurd. Dat u dit niet hebt gedaan, wijst op een dermate grote desinteresse in deze zaken dat ik er geen geloof kan aan hechten dat u tot de Nepaleessprekende bevolkingsgroep van Bhutan behoort, dat u uit Bhutan afkomstig bent en dus over de Bhutanese nationaliteit zou beschikken.

Op een asielzoekster rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag, waarbij het aan haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van u correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw identiteit, land van herkomst, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, asielmotieven en de door u afgelegde reisroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten. Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

U verwees bij de aanvang van het gehoor voor het CGVS naar het feit dat u zich zaken niet meer herinnert omdat u mentale problemen hebt en medicatie neemt. Ook doorheen het gehoor haalde u verscheidene keren aan dat u zich zaken niet herinnert (CGVS pp. 1-3, 8, 9). Uw mentaal probleem, een acute reactieve psychose, situeert zich echter in 2010, ontstond nadat u in België bent aangekomen en de aanleidingen ervoor waren het feit dat bij uw echtgenoot kanker werd vastgesteld en dat u een kind moest achterlaten. Uit de door u neergelegde medische documenten, gedateerd 17 december 2012 en 11 december 2013, blijkt echter dat u in behandeling bent en dat uw aandoening goed onder controle is, dat u gelukkig en gezond bent en dat er geen psychotische elementen meer zijn te weerhouden (medisch getuigschrift bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties, verslag dokter K. B., CGVS p. 3). Nergens blijkt uit het gehoor dat u door uw mentale problemen en door de medicatie niet in staat zou zijn de gestelde vragen te beantwoorden.

Gezien de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Bhutan en uw beweerde Bhutanese nationaliteit stel ik vast dat u er niet in bent geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u neerlegde betreffen louter uw medische problemen sinds uw aankomst in België. Ze weerleggen niets van bovenstaande vaststellingen.

Voor uw partner, GC (S.) (o.v. 6.718.793) besloot ik eveneens tot Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de ongeloofwaardigheid van zijn herkomst uit Bhutan en zijn beweerde Bhutanese nationaliteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 52, 62 en 63/2 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te

stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien zij de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Wat de opgeworpen schending van artikel 63/2 vreemdelingenwet betreft, merkt de Raad op dat dit artikel werd opgeheven.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Voor zover zij Bhutaanse is en zij geen nationale identiteitsdocumenten kan voorleggen van zichzelf of van haar ouders, kunnen haar verklaringen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.2. Verzoekster legt geen originele identiteitsdocumenten voor. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om haar Bhutanese herkomst en Nepali afkomst en de hieruit voortvloeiende vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. In zoverre het waarachtig zou zijn dat verzoekster is gevlucht uit Bhutan toen ze nog maar vijf jaar oud was en na haar vlucht nooit meer in Bhutan heeft verbleven, dan is aannemelijk dat verzoekster enkel vage herinneringen heeft aan haar ouders en het land. Echter aangezien verzoekster met haar oom vertrokken is, is het redelijk te veronderstellen dat hij zich niet geheel vervreemd heeft van zijn cultuur en gewoontes bij het oversteken van de landgrens en ook verzoekster heeft verteld over de familie(geschiedenis). In zoverre dit geheel uitzonderlijk niet het geval zou zijn geweest, dan nog dient minstens te worden aangenomen dat haar oom gebruiken en gewoonten had die kenmerkend zijn voor de Nepaleessprekende Bhutanen en hij contacten had met andere Bhutanen. Verzoeksters voorgehouden problemen omwille van haar Nepalese afkomst en Bhutanese herkomst laten daarenboven net toe te verwachten dat zij – voor zover ze hiermee binnen haar sociale gemeenschap niet spontaan bekend raakte – wel zou navragen naar de achterliggende politiek die de aanleiding vormt van haar eigen problemen of minstens toenadering zoeken tot haar gemeenschap om op de hoogte te zijn van hun situatie die haar persoonlijk raakt gezien haar ouders in 1986 beweerdelijk zouden zijn gearresteerd en verdwenen.

3.4. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeksters verklaringen getuigen van een onaanvaardbare verregaande onwetendheid, zoals correct is weergegeven in de bestreden beslissing. Verzoekster kent bij eerste navraag zelfs de naam niet van haar eigen bevolkingsgroep (gehoor p. 2) en verklaart daarbij later nog dat wanneer haar de naam Lhotsampa's wordt voorgelegd, dat dit "*een etnische groep*", een "*naam van een plaats*" en "*het is de naam van de plaats van de mensen – Lhotsampa is de woonplaats van de Nepales Bhutani*" is (gehoor p. 8), maar op geen enkel moment vereenzelvigd verzoekster zich hiermee. Verzoekster licht geen andere bevolkingsgroepen noch talen toe in Bhutan en kan evenmin de dominantie etnische (en niet religieuze, zoals verzoekster in haar verzoekschrift aanhaalt) groep verklaren (gehoor p. 3). Verzoekster is, behalve de loutere en algemene vermelding dat de Nepali qua cultuur, taal en religie 'anders' zijn en dat de Nepali een sari dragen en de Bhutani een blouse (gehoor p. 7-8), niet op de hoogte van de concrete kenmerken van de Nepali in Bhutan, noch van hun problemen

en de redenen aan de basis van hun exodus. Verzoekster kan niet toelichten waarom de Nepaleessprekende Bhutanen 'anders' zouden zijn en waarom dit mogelijk een probleem wordt geacht, noch waarom haar ouders gearresteerd zouden zijn tenzij dat haar vader voor de BNP ijverde terwijl deze beweging in 1987/1988 nog niet bestond (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Daar waar verzoekster nu aanhaalt: *"Het staat achter vast dat de 'beweging' waarnaar verzoekster verwees, reeds actief was in 1985"*, is dit een a posteriori en ongeadstrueerde beweging. Voorts situeert verzoekster de (gedwongen) emigratie verkeerdelijk in 1986/1987 terwijl uit de objectieve informatie blijkt dat de grote golf zich in 1992 voltrok.

3.5. Indien verzoeksters oom zich werkelijk geïnformeerd heeft naar verwanten (gehoor p. 3), dan is het verder, gezien de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, geenszins geloofwaardig dat verzoekster geen enkele verwant of kennis of dorps- of streekgenoot kan verklaren. Evenmin is het aanvaardbaar dat verzoekster nadien geen contact zou gezocht hebben met andere Bhutanese Nepali of zich anderszins zou geïnformeerd hebben (gehoor p. 4, p. 8). Dit klemmt te meer nu verzoekster beweerdelijk met een Bhutaan gehuwd zou zijn en verklaart dat ze naar vluchtelingenkampen en het UN kantoor gegaan zijn. Indien verzoekster inderdaad naar de UNHCR en de vluchtelingenkampen is gegaan, dan is het geheel uitgesloten dat ze geen minimale kennis van de reële situatie van de Lhotshampa heeft. Verzoekster tracht haar onwetendheid toe te dekken met de verklaring dat zij niet binnen werd gelaten bij de UN omdat ze geen identiteitsdocumenten zou hebben kunnen voorleggen (gehoor p. 4), terwijl het net tot de UNHCR opdrachten behoort om ongedocumenteerde vluchtelingen te ontvangen, te horen, opvang te zoeken en hulp te bieden. Indien verzoekster naar de vluchtelingenkampen ging, dan kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster geen naam of zelfs bij benadering het aantal van deze vluchtelingenkampen niet kan geven (gehoor p. 4, p. 6). Het loutere feit dat verzoekster de naam Tek Nath Rizal en zijn herkomst uit het Chirang district kan geven, verandert niets aan hogerstaande vaststellingen noch aan haar onwetendheid. Integendeel, het is niet aannemelijk dat verzoekster eerder intellectuele losse feiten kan geven maar niet de termen Jai Gorkha en Ngolop kan duiden (gehoor p. 9). Dat verzoekster zelfs niet eens moeite gedaan heeft om zich over al deze zaken te informeren, ook niet doorheen haar volwassen leven, getuigt van een verregaande desinteresse die niet verenigbaar is met haar beweerde afkomst uit Bhutan. Verzoeksters verschoningen ter zake overtuigen niet.

3.6. Verzoeksters komst naar Europa veronderstelt daarenboven minstens een doorzetting en een bewuste keuze. Verzoekster toont niet aan waarom zij dit wel had om haar migratie naar Europa op te zetten en niet om zich doorheen haar leven te informeren naar haar eigen bevolkingsgroep en mogelijke uitwegen in Bhutan of Nepal.

3.7. Aangaande het gebrek aan reisdocumenten en de ongeloofwaardig geachte reisweg, stelt de Raad vast dat dit maar één van de zovele motieven is van de bestreden beslissing, wat echter wel degelijk belangrijk is bij de beoordeling van het asielrelaas te meer nu verzoekster niet afkomstig is uit Bhutan, dus wel identiteitsdocumenten moet kunnen voorleggen die haar ware nationaliteit kan aantonen en zelf stelt dat ze met een Nepalees paspoort reisde (CGVS-gehoor p. 7) waarvan evenmin wordt aangetoond dat dit een vals zou geweest zijn. Bovendien kunnen originele identiteitsdocumenten uiteraard indicatoren zijn voor de waarachtigheid van het asielrelaas alsmede de laatste verblijfplaats(en). Verzoeksters asielrelaas komt voor als een slecht ingestudeerd verzonden verhaal terwijl enkel van haar verwacht wordt dat ze mits geloofwaardige persoonlijke en objectieve elementen en verklaringen haar levensloop en herkomst kan aannemelijk maken. Dit is niet het geval. Verzoekster is dermate geheel onwetend dat ze haar beweerde herkomst uit Bhutan zelf ondergraaft.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in aanmerking worden genomen.

3.9. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoekster haar identiteit en nationaliteit niet aantoont noch aannemelijk maakt. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Bhutan. Zoals hoger geoordeeld voert verzoekster geen nuttige elementen aan op dit punt en zijn de afgelegde verklaringen onvoldoende om enige band met Bhutan aan te tonen. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De overige middelen en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

3.10. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK